

Κεφάλαιον 5.

EN κερδησίω μήδι ουμ εἰπεῖν, ή ἐξτασίς
οὗτοι ωραίρεστοι ή ωρέζεσσι, ή λόγοιν
τούς φηγίλαται, η ωρές τὸν δῆμον βίου εὐαγθου-
μένων ἐμφάνισταις. δεῖ η τὸν ἐξετάζοντας ξη-
πεῖν, εἴπου ήδη λόγος οὐτὸν ἐξετάζεις, ή αὖτις
ξηπεῖς τὸν ἐξετάζουσιν, ή αὖτις ωραίρεστος εὐαγ-
θούσιν διηγήσεις. η μέσοδος ήδη ποτεπίν
εἰς τὸν περιεχόμενον καρκίνην εἰς τὸν ωραίρον πε-
ρος φίλος γνώμονερος, πάλιν ἐθέρες ἐγένετο, η
πάλιν φίλος τῷν αὐτοῖς τούτοις, η πλήρης εὐαγ-
θίαν εἰς μοχθεῖσα φέρειν η τούτον, η ἀπ-
περίξει, η οἱ καρκίνοι πειρατοῖσιν αὐτοῖς, έ-
ναντίον τοῖς περιεχούσιν ητοί αὐτοῖς περιεχού-
μενοισι. αὐτοὶ τοὺς ητούσι, η εἴ πειρατοῖς λέ-
γοι εὐαγθούσις, η περιελόιται η καρκίνοι
περιεπονθωτοῦ μοτοῦ ητούσι τούτοις λαρ-
καίειν η πόρος τοῦ δῆμα ἐνδέξαται πειρατεύσεται,
ταῦτα τῷ ητούσι λαρκαίοις εἶδος οὕτω με-
ταπον, οὐδένα παραλείψει. Εἴπον τοὺς ητούσι
σαρκαστούσις, αὐτοὶ τοὺς ητούσι λαρκαίοις,
δεῖ η καρκίνοις τούτους ἐκάστηρον οὕτω μέρισμά
ζηδέαν, η καρκίνοι συμμιγνύσια τὰ δύ-
ναμεις αὐτῶν. ταῦτα γράχει μήδη μιαφο-
ρεῖς διαμερίσθε. διπλακανόσις μέρισμα ητοί
ταῦτα καρκίνοις διηγήσεις, η καρκίνοι πεπονθε-
στοις τοῦν αὐτοῖς φέρειν εἰδέσθαι. η γράμμα
τη μήδη μέρισμα, τη ητούσι λαρκαίοις ταῦτα ητοί
ταῦτα μετάσησις εἰσίν. οὐ τοῦ ητούσι μία-
φορεῖαν, ητούσι προσεδέσσονται, κατηγή πάλιν η-
ξαλεθικόσιμον η μέλισθωμόν αἰς εἰντοῖς δεῖ
καρκίνοι.

Κεφάλαιον 6.

PΡΙΓΟΝ οὐδὲ οὐδὲ καὶ τὸ δίκαιον, ητοί
νόμιμον, ητοί τὸ συμφέρον, ητοί τὸ ιγ-
λόν, ητοί τὸ ιδίον, ητοί τὸ τούτοις ἀκόλουθα,
καθετάσθε η αρχῆς μεταλόποιων, κατὰ πάσι
τοῖς εἴδεσίν δι. μέλιστα δὲ αὐτοῖς τὸ
περιεπικούν περιεχοῦται. δεύτερην ητοί, ταῦ-
τα εἴκοστα καὶ ταπεινοῖσις χρησιμοὶ αἰσ-
χνοὶ οἵ περ τὰ λοιπὰ πάσι ταῦτα μέλιστα
εἰς αὐτοῖς εἰς τῷν ηγκαρμίῳ καὶ τοῖς φόροις αἱ χρήσεις πεύσειν δέ πέσει, αἱς αἰάγκηι μήδη παύ-
ται τὰ μέρη της λόγων χρημάτων χρησιμάτων δέ εἰσον εἰ ταῖς κατηγορίαις καὶ ταῦτα ποτε οὐδέποτε οὐδέποτε.

CAPVT VI.

Vigitur summatis dixerim, quæstio-
ne ad inuicem, aut ad aliam dissentien-
tem vitam demonstratio. Oportet autem
quærentem quæret, sicuti aut verbum
eius, quem quæret, aut actiones, aut volun-
tates inter se, discrepant. Præceptum ve-
rò hoc sit. Considerandum erit in præ-
terito tempore, si cui quis anteā amicus
cūm esset, rursum inimicus, & iterum
huic ipsi amicus effectus fuerit, aut aliud
quid contrarium, aut quod petulantiam,
& flagitium ferat, gesserit, gesturūve sit,
si quando ipsi detur occasio, quod antè a-
ctis rebus eius contrarium sit. Identidem
quoque intuere, si quid dicendū contra-
rium nunc iis dicit, quæ prius ab eo dicta
fuerint, aut si quid iis, quæ dicuntur, aut
quæ anteā dicta sunt, contrarium dixerit.
Eodemque modo si quid dicere volūt iis
contrarium, quæ ab ipso antè dicta sunt,
aut velit opportunitate oblata. Identidem
verò assumenda sunt etiam ad alia
præclarata studia eius, qui quærit, vitæ con-
trarietates. Quærenti ergo speciem si hoc
pacto tractaris, nullum relinquens quæstio-
nis modum. Harum autem omnium spe-
cierum, quæ superiùs partiti sumus, oportet
etiam diuīsim quilibet pro commodo
vti, & vna ipsiū proprietates commi-
scere: haꝝ nanque differentias habent ma-
ximas. Enim verò communis eorum est ad
inuicem v̄sus, & idem quod hominum
species patiuntur. Hi nanque partim si-
miles sunt, partim verò dissimiles tum
aspektibus, tum etiam sensibus. Sic au-
tem determinatis speciebus, rursum qui-
bus indigent, communiter enumerabim-
us, & quomodo his vti conueniat, quæ-
remus.

CAPVT VII.

PRIMÙM igitur & iustum, & legitimum,
& vtile, & honestum, & iucundum, re-
liquaque deinceps, quemadmodum ab i-
nitio sum partitus, speciebus omnibus
sunt communia: veruntamē in suadendo
maximē his vtimur. Secundo autem loco
amplificationes, extenuationesque præce-
teris omnibus vtiles sunt: hat um verò v-
sus in laudem, ac vituperationem maxi-
mē cadunt. Demum autem probationes
sunt, quibus & si circa omnes causarū par-
tes vtedum est, in accusationibus tamen,
defensionibꝫque quam vtilissimæ sunt: